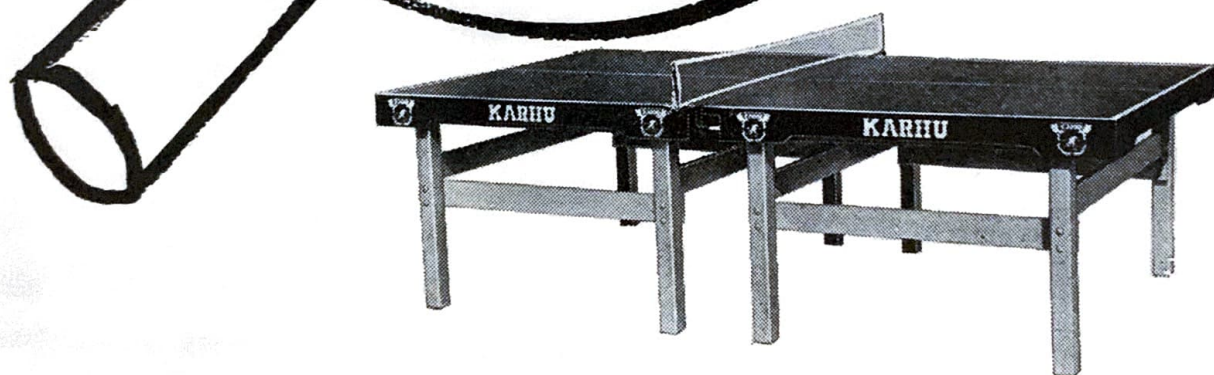

Pöytä TENNIS

Suomen joukkue Pohjoismaiden mestaruuskilpailujen avajaisissa.

Kotimainen **KARHU**-pöytä maailman valioiden tasoa

Suosi suomalaista — osta kotimaista:

Uusi Suomen Pöytätennisliiton hyväksymä virallinen mallimme n:o 831 vastaa kaikkia kansainvälisissä otteluissa käytettäville kilpailupöydille asetettuja vaatimuksia.

KARHU KÄRJESSÄ KAIKKIALLA
oy urheilu-KARHU

Helsinki

Katseiden suunta

Vuoden vaihtuessa on paikallaan tarkastella mennyttä vuotta. Ilahduttavinta on ollut sekä mies- että naisjoukkueemme pitkä harppaus ylöspäin kansainvälisessä tilastossa. Tukholman MM-kilpailuissa huhtikuussa miehet sijoituivat 22. tilalle, mikä on kaikkien aikojen paras saavutus, ja naiset nousivat 20. sijalle, joka niinikään on ennätys. Kun vielä ottaa huomioon, että miesjoukkueita osallistui 41, on saavutusta pidettävä hyvänä.

Kansainvälinen kosketus vuoden aikana on muutenkin ollut vilkasta: pääosa Japanin MM-miehistöstä pelasi täällä kolme ottelua, eestiläiset suorittivat jo perinteelliseksi tulleen parin päivän vierailunsa ja miesjoukkueemme osallistui SOC:iin. Järjestelymielessä suurimman ponnistuksen vaati uudelta hallitukselta kymmenensien PM-kilpailujen järjestäminen, jotka kolmannen kerran pidettiin Helsingissä. Näiden joka toinen vuosi järjestettävien kilpailujen miesten kaksinpelin loppuottelussa on tähän asti ollut poikkeuksetta kaksi ruotsalaista, mutta nyt oli toisen rinnassa siniristilippu, mikä oli paras palkkio järjestäjille. Opetusministeriön myöntämän avustuksen turvin kilpailujen taloudellinen puoli voitiin hoitaa rasittamatta liiton kireää budjettia.

Mutta että pelaajamme voisivat suorittaa todellisen harppauksen Euroopan huippupelaajien taidon tuntumaan, mitä on pidettävä lähimpänä tavoitteenamme, tarvitsemme vielä paljon enemmän kansainvälistä kosketusta tai, mikä vielä tehokkaampaa, ulkomaisen valmentajan. Tämän todistamiseksi ei tarvitse hakea esimerkkiä kaukaa: Ogimura voitti ensimmäisen MM:nsa 1954 ja myöhemmin on sanottu juuri hänen aloittaneen uuden kauden pöytätenniksessä; ruotsalaiset tajusivat tämän nopeasti ja kysyivät hänen neuvojaan ensimmäisinä. Tätä seurannutta nopeaa kehitystä ei tarvitse tässä kertoa.

Kansainvälisen kosketuksen ja ulkomaisen valmentajan hankkimisen esteenä on – ja on aina ollut – rajoitetut taloudelliset resurssimme. Myös sopivien vastustajien puute on vaikeutena kansainvälisen toiminnan aktivoinnissa. Norja odotti meitä maaotteluun joulukuun alussa, mutta vastasimme kieltävästi osittain taloudellisista, mutta osittain myös siitä syystä, että Norja ei – valitettavasti – ole meille »oikea» vastustaja.

Mutta katseet on suunnattava eteenpäin. Talven huomattavimmat kilpailut, EM-kilpailut Lyonissa pelataan huhtikuussa. Sinne on tarkoitus lähettää mahdollisimman suuri joukkue, jonka tulisi kyetä vielä entisestään parantamaan asemiamme pingiskartalla, ja siksi sen tulisi olla mahdollisimman iskukykyinen. Tällä hetkellä näyttää siltä, että joukkue rakentuu »vanhoista» pelaajista. Kun ajatellaan vaikkapa vain ensi talven MM-kilpailuja Münchenissä, olisi välttämätöntä, että Lyoniin voitaisiin lähettää edes pari pitkälle edistynyttä junioria kokemusta saamaan, mutta valittaen on todettava, että parhaat juniorimme – ehkä yhtä lukuunottamatta – ovat suorastaan toivottoman kaukana kansallisesta kärjestä. Kuvaavaa tilanteelle on, että Makkaben kilpailujen miesten kaksinpelin finaalissa oli kaksi pelaajaa, jotka olivat pinnalla jo kymmenen vuotta sitten. Tämä on kunniaksi asianomaisille pelaajille: he ovat pysyneet mukana, vaikka peli on teknillisessä mielessä kehittynyt valtavasti tänä aikana, mutta se on myös osoitus kärkemme kapeudesta. Saamme uusia kykyjä esiin aivan liian harvoin. Tilanteen parantamiseksi on meidän kiinnitettävä entistä enemmän huomiota nuoriin, alle 14-vuotiaiden sarjaan. Valitettavasti vain niiden joukko, jotka jaksavat näistä pojista ja tytöistä pitää huolta, on kovin harvalukuinen.

M K

Kunnakselle hopeaa ja Elsiselle pronssia PM-kisoissa

Pöytätenniksen pohjoismaiset mestaruuskilpailut pelattiin viime lauantaina ja sunnuntaina Ruskeasuon palloiluhallissa. Miesten kaksinpelistä tuli kilpailujen kohokohta, jossa nähtiin pohjoismaisittain katsottuna huippupöytätennistä. Se oli myös luokka, joka antoi uutta uskoa Suomen pöytätennikselle, sillä ensimmäisen kerran PM-kilpailujen historiassa suomalainen pelaaja pääsi loppuotteluun. Tähän oli aikaisemmin päässyt ainoastaan ruotsalaisia pelaajia. Pentti Kunnas, joka ei mahdunut mukaan joukkuekilpailuun ja jolla asiantuntijoiden mukaan ei enää ole asiaa Suomen maajoukkueeseen, esitti sellaista peliä, että yleisö ja kilpailujen järjestäjät päävalmentaja Pentti Tuomista myöten ei ollut uskoa silmiään. Kunnaksen saavutus on Suomen pöytätennisurheilun historiassa ainutlaatuinen teko ja osoittaa, että puolustuspelillä voidaan päästä kuinka pitkälle tahansa kun osaa sen tarpeeksi hyvin. Kunnaksen heikkoudet tulivat kuitenkin loppuottelussa selvästi esiin, mutta on otettava huomioon, että Bo Persson ehdottomasti kuuluu Euroopan kärkipelaajien joukkoon. Hänen kämmenlyöntinsä oli esimerkiksi ja suoritettiin niin vaivattomasti ja helpponnäköisesti, ilman minkäänlaista väkinäisyyttä, että oli pakko huomata minkä tason pelaajasta oli kysymys. Suurinta huomiota herätti ehkä kuitenkin hänen stop-

parinsa. Ilman esivaroitusta pallo putosi kuin liimaan aivan verkon taakse. Seppo Elsinen oli myös hyvällä pelituulella koko kisojen aikana ja oli selvästi Suomen paras pelaaja jos otetaan huomioon kaikki ottelut. Kaksinpelissä hän pääsi pronssille hävittyään semissä Bo Perssonille selvästi 3—0. Kolmaskin välieräpaikka oli melkein jo taskussa. Lars Långstedt oli 2—0 johdossa Tanskan Brian Peterseniä vastaan ja kolmannessa hänellä oli ottelupallo. Sen hän kuitenkin hassasi ja tanskalainen voitti erän ja vei samalla kaksi seuraavaa vaikka Långstedt vielä viidennessä pääsi kaventamaan tilanteeseen 18—19. Kaksi miestä semissä on jo sellainen saavutus, joka ei helposti toistu mutta todistaa, että vastaisuudessakin voidaan odottaa vaikka mitä. Ruotsi on sentään maailman listalla kolmas ja Tanska kahdestoista. Se, että samat pelaajat joukkuekilpailussa voittivat meidät 5—0 ja 5—1 osoittaa jälleen kuinka paljon kansainvälinen ottelukokemus merkitsee. Tapio Penttilä oli meikäläisten suurin pettymys. Hän on kuitenkin sairastellut eikä ollut parhaimmillaan näissä kilpailuissa.

Arvojärjestys pysyi ennallaan

Joukkuekilpailut, joiden mukaan maiden arvojärjestys yleensä mitataan, pelattiin lauantaina. Heti aa-

mulla olivat vastakkain Suomi—Tanska ja Ruotsi—Norja sekä miesten että naisten kilpailussa. Suomen ja Tanskan välillä odotettiin tasaväkisiä otteluja. Miesten ottelussa poikamme aloittivat hyvin mutta mitä pitemmälle ottelu jatkui sitä selvemmin tanskalaisten paremmuus tuli esille. Ainoastaan Seppo Elsinen, jonka valitseminen joukkueeseen monen mielestä oli väärä, pystyi voittamaan yhden ottelun. Se tuli-kin ottelussa, Tanskan ykköspelaaja, Claus Pedersenä vastaan. Toisen ottelunsa Elsinen hävisi Brian Peterseniä vastaan. Penttilä hävisi Freddy Hansenille ja Claus Pedersenille, Långstedt taas Hansenille ja Petersenille.

Naisten kilpailussa tyttäreemme hävisivät niukasti 3—2. Liisa Järvenpää voitti Britta Christensenin ja nelinpelissä tuli yllättäen toinen voitto. Ruotsi voitti helposti Norjan 5—0 ja 3—0. Miesten kilpailussa Norja ei voittanut erääkään mutta naisten ottelussa ottelut olivat jo tasaisempia.

Selvät voitot päivävuorossa

Ruotsin miehet olivat täysin ylivoimaisia kun Suomi ja Ruotsi kohtasivat toisella kierroksella. Pojillemme kävi yhtä huonosti kuin norjalaisille sillä numerot 5—0 puhuvat selvää kieltä ja kaikki ottelut päättyivät vielä 2—0. Långstedtillä oli kaikki mahdollisuudet voittaa erän Perssonilta kun hän toisessa erässä johti 19—13. Persson kuroi kuitenkin helposti etumatkan kiinni ja neljä viimeistä palloa tulivat suoraan syötöstä.

Naisten kilpailussa onnistuimme voittamaan nelinpelin, joten ottelu päättyi Ruotsin voittoon 3—1.

Tanskan miehet menettivät kaksi erää norjalaisille ja voittivat selvästi 5—0. Naisten ottelussa Norjan Berit Ommedal ja Rigmor Knudsen voittivat nelinpelin. Britta Christensen ja Brita Henriksen voittivat kuitenkin kaksinpelinsä ja varmistivat Tanskalle voiton.

Kamppailu kullasta ja kunniasta

Iltavuorossa Ruotsi ja Tanska ottelivat kullasta ja Suomi—Norja pronssista. Ruotsin miespelaajat voittivat tanskalaiset 5—0 mutta joutuivat luovuttamaan erän joka ottelussa. Suomi voitti helposti Norjan 5—0. Knut Håvåg oli sairastunut eikä voinut saapua kilpailuihin lainkaan.

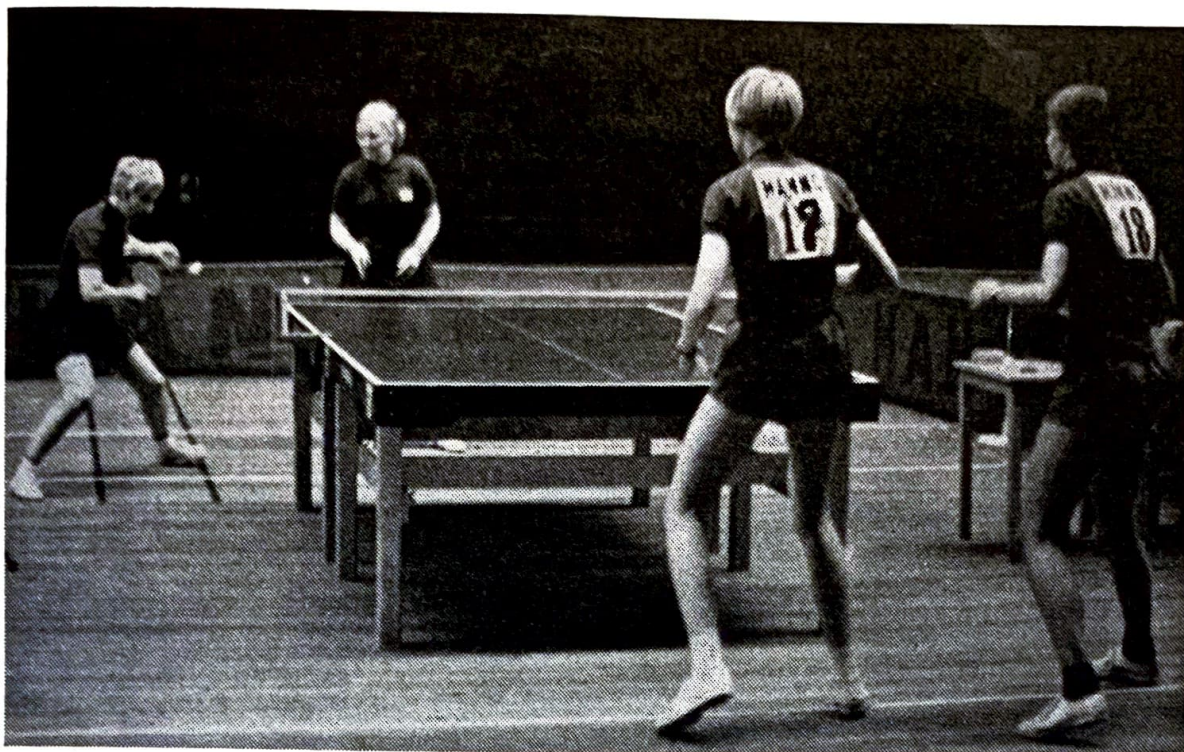
Naisten kilpailussa Ruotsi voitti Tanskan 3—1 ja mestaruus oli selvä. Tanskan ainoa voitto tuli nelinpelissä, johon Ruotsi oli asettanut juniorityttönsä Lena Andersson ja Anna-Karin Widén. Suomen naiset olivat selvästi norjalaisia parempia voittaen selvästi 3—0.

Nelinpelissä yllätyksiä

Henkilökohtaiset ottelut alkoivat sunnuntaina. Miesten nelinpelin lopputelussa ruotsalaiset juniorit Andersson/Bengtsson yllättäen voittivat ykkösparin Johansson/Perssonin. Koko ottelun aikana vaikutti kuin Johansson/Persson olisi pelannut

RANKINGLISTA KEVÄTKAUDELLE 1968

- 1 Tapio Penttilä, Pallo-Kotkat
- 2 Pentti Kunnas, Viikingit
- 3 Seppo Elsinen, Viikingit
- 4 Lars Långstedt, Wega
- 5 Juha Hämäläinen, Wega
- 6 Max Laine, BK
- 7 Seppo Aaltio, Pallo-Kotkat
- 8 Pentti Tuominen, Wega
- 9 Eero Antikainen, Otso
- 10 Robert Adahl, Tifg
- 11 Kurt Carlsson, BK
- 12 Kari Kataja, Wega
- 13 Tapio Simonen, Atlas
- 14 Peter Eklund, Tifg
- 15 Olavi Koivu, Viikingit
- 16 Erik Löfberg, BK
- 17 Jukka Lautjärvi, Wega
- 18 Kari Laurén, Pallo-Pojat
- 19 Per-Erik Nyberg, Atlas
- 20 Esa Valasti, Otso
- 21 Raimo Hurtig, Loko
- 22 Mauri Salonen, Loko
- 23 Pentti Karlin, Otso
- 24 Peter Eriksson, Tifg
- 25 Christer Leidenius, Tifg
- 26 Pekka Myllö, Viikingit
- 27 Kai Merimaa, Wega
- 28 Osmo Aarnio, Tu-Kt

L. Järvenpää/M. Nieminen hankkimassa voittoa naisten joukkuekilpailun nelinpelissä ruotsalaistytöistä L. Andersson-A. K. Widén.

vain puolella vauhdilla ja että he koska tahansa pystyisivät kiristämään. Tilanteesta 15—15 ratkaisevassa he helposti ottivat 5 palloa peräkkäin ja johtivat 20—15. Viimeistä palloa he eivät kuitenkaan saaneet millään, vaan pikkupojat ottivat 7 palloa peräkkäin voittaen 22—20 ja ilo katsomossa oli ylimmillään. Omat pelaajamme pärjäsivät hyvin. Elsinen/Kunnas pudottivat ensin Tanskan ykkösparin Hansen/Pedersenin ja toisessa ottelussaan norjalais-tanskalaisparin Nilsen/Peterseinin. Semissä tanskalaiset kuitenkin hävisivät Anderssonille ja Bengtssonille. Långstedt/Penttilä pääsivät myös semifinaaliin voitettuaan norjalaisparin Greve/Sehl.

Naisten nelinpelissä tanskalaisyhdistelmä Christensen/Henriksen voitti mestaruuden. Ruotsalaispari Neidert/Wiktorsson hävisi loppuottelussa 3—2. Suomalaisparit, Järvenpää/Munkberg ja Keva/Nieminen hävisivät ensimmäisellä kierroksella loppuottelijoille selvästi 3—0.

Tasaista sekanelinpelissä

Sekanelinpelissä ottelut yleensä ovat tasaväkisiä. Niin kävi tälläkin kerralla, sillä neljässä ottelussa pelattiin kaikki viisi erää ja kolmessa ratkaiseva erä voitettiin kahden pallon erolla. Tanskalaispari Hansen/Christensen oli erikoistunut pitkiin otteluihin. Ensimmäisellä kierroksella he pudottivat ruotsalaiset suursuosikit Johansson-Wiktorsson 21—19 ratkaisevassa. Seuraavassa oli Elsinen/Munkberg vuorossa pudota numeroin 23—21. Lopulta kuitenkin tuuri kääntyi vastustajien puolelle, sillä ruotsalainen junioripari Bengtsson/Widén voitti ratkaisevassa 23—21. Suomalaisparit putosivat kaikki ensimmäisessä ottelussa. Nelinpelissä yhteispeli merkitsee paljon ja suomalaisparit eivät kertaakaan tänä syksynä ole pelanneet yhdessä. Loppuottelussa pelasivat ruotsalaisparit Persson/Neidert ja Bengtsson/Widén. Edellämainitut olivat selvästi parempia ja voittivat 3—0.

Ruotsalaiset hallitsivat junioriluokat

Junioriluokissa oli mukana ainoastaan suomalaisia ja ruotsalaisia. Stellan Bengtsson ei vielä ennen ottelua uskonut mahdollisuuksiinsa, vaan ilmoitti kahden vuoden kuluttua vievänsä mestaruuden. Hän on silloin vielä juniori. Bengtssonissa on kuitenkin ainesta vaikka mihin ja hän voittikin mestaruuden jo kaksi vuotta liian aikaisin ennen Rolf Anderssonia, jota povattiin tämän vuoden mestariksi. Robert Adahlilla oli epäonnea arvonnassa ja joutui heti ensimmäisessä ottelussa Rolf Anderssonia vastaan, häviten selvästi 2—0.

Naisten junioriluokassa Lena Andersson voitti seuratoverinsa Anna-Karin Widénin 2—1.

Iloisia suomalaisyllätyksiä miesten kaksinpelissä.

Heti ensimmäisellä kierroksella saatiin pari yllättävää lopputulosta. Pentti Kunnas voitti Tanskan Freddy Hansenin selvästi 3—0. Hansen oli joukkuekilpailussa voittanut sekä Penttilän että Långstedtin. Toinen yllätys oli Brian Petersenin voitto Christer Johanssonista. Toisella kierroksella yllätykset jatkuivat. Elsinen järjesti Rolf Anderssonille ensimmäisen tappion näissä kisoissa. Voitto oli aivan selvä ja tällä voitolla Elsinen osoitti olevansa Suomen paras pelaaja PM-kilpailuissa. Kunnas voitti Stellan Bengtssonin 3—0 ja Brian Petersen Långstedtin 3—2. Semissä Persson helposti voitti Elsinen ja Kunnas yllätti vielä kerran voittamalla Petersenin. Loppuottelussa Perssonilla ei ollut vaikeuksia Kunnaksen voittamiseen. Naisillamme ei ollut onnea, vaan hävisivät kaikki ensimmäisessä ottelussansa. Liisa Järvenpää sai heti vastaansa Tanskan Brita Henrikseinin, joka seuraavassa niukasti hävisi loppuottelun voittaneelle Marita Neidertille. Sylvi Munkberg hävisi 3—1 Norjan Rigmor Knudsenille ja Maija Nieminen Tanskan Britta Christensenille. Anja Keva pelasi aivan liian pehmeästi ja hävisi Ruotsin Birgitta Wiktorssonille.

Kilpailujen osanottajille

Stadionilla sattui eräissä syksyn kilpailuissa, että maaseudulta tullut pelaaja — odoteltuaan pari tuntia — meni kysymään, koska saa pelata ensimmäisen ottelunsa ja sai hämmästykseseen ja harmikseen kuulla, että hänen vastustajansa oli jo saanut wo:n, koska järjestäjät olivat ilmoituksensa mukaan kuuluttaneet ko. ottelun asianmukaisesti, mutta tätä pelaajaa ei silloin ollut löytenyt. Järjestäjät olivat tietysti periaatteessa oikeassa, joskin he olisivat voineet ennen wo:n antamista tarkistaa asian joltain saman seuran pelaajalta. Jokainen pelaaja voi kuitenkin hyvin yksinkertaisesti suojata itsensä tällaisten tapausten varalta: heti kilpailupaikalle saavuttuaan hän käy maksamassa osanottomaksunsa ja siten ilmoittaa olevansa paikalla.

Kilpailujen kuuluttajille

Aivan poikkeuksetta ottelut kuulutetaan kilpailuissa: »Pöytä 4, C-luokka, Virtanen—Lahtinen.» Ja yhtä säännöllisesti Virtanen ja Lahtinen marssivat kysymään: »Mikä pöytä se olikaan?» Ainoa looginen järjestys onkin luokka, pelaajat ja viimeksi pöydän numero. Saapa nähdä, jaksavatko esimerkiksi PK:n ja Lekan kuuluttajat muistaa tämän talven SM-kilpailuissa.

Luokkanostot

A-luokkaan

Hannu Kajander, Tu-To;
Pauli Makkonen, Pallo-Kotkat.

Kilpailuanomukset kevätkaudelle on oltava perillä liiton kansliassa viimeistään 18. 1. 68.

PTS-60 on peruuttanut kilpailunsa 14. 1. 68.

Kilpailuanomukset tälle päivälle on lähetettävä välittömästi.

SM-68

Turussa 10-11.2 pelataan jälleen

HANNO

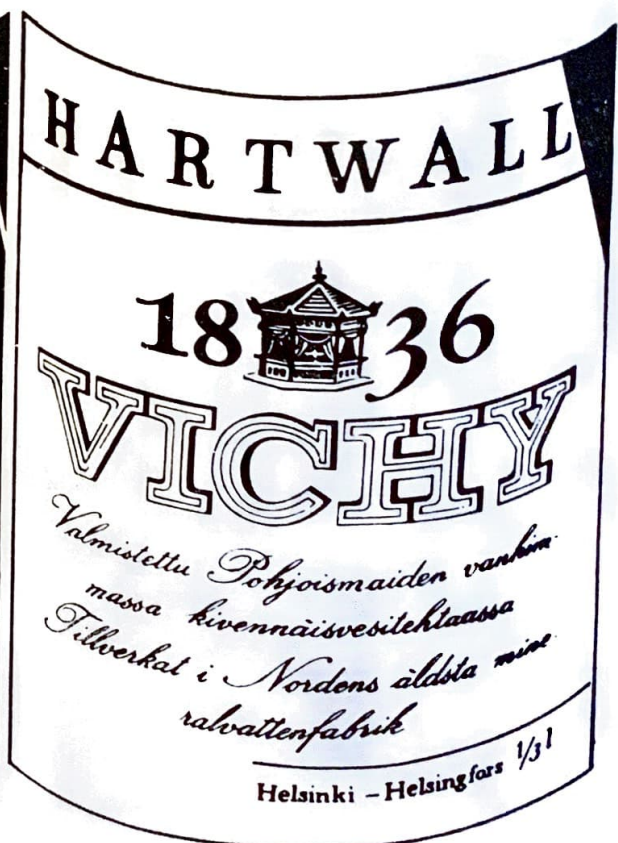
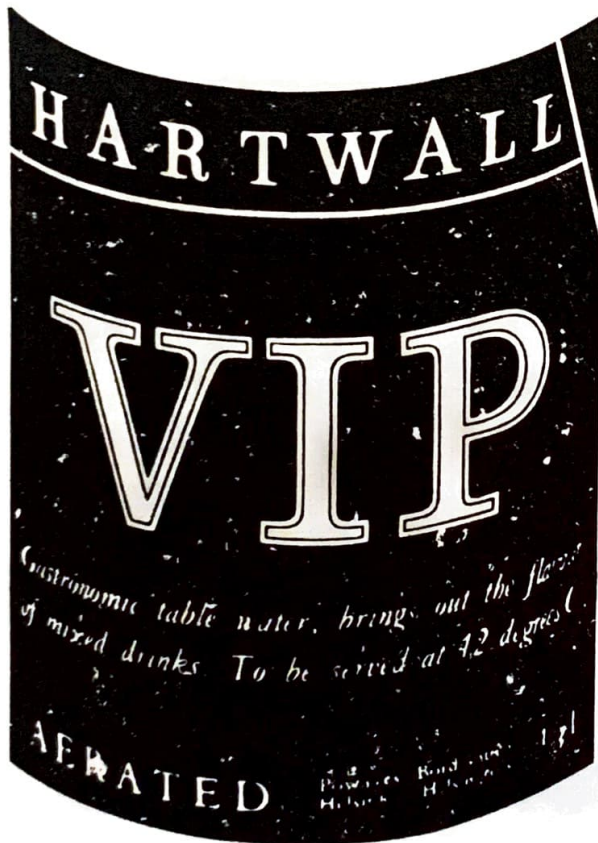
PALLOILLA

Maahantuojat: **PÖYTÄTENNISTUKKU**
Pentti Tuominen
Riihitie 12 c H:ki 33 puh. 48 40 75

Valmistaja:
Franz Krebs
GmbH & Co
Länsi-Saksa

HARTWALL

saahan
Teille
olla
kaloreja
nolla?

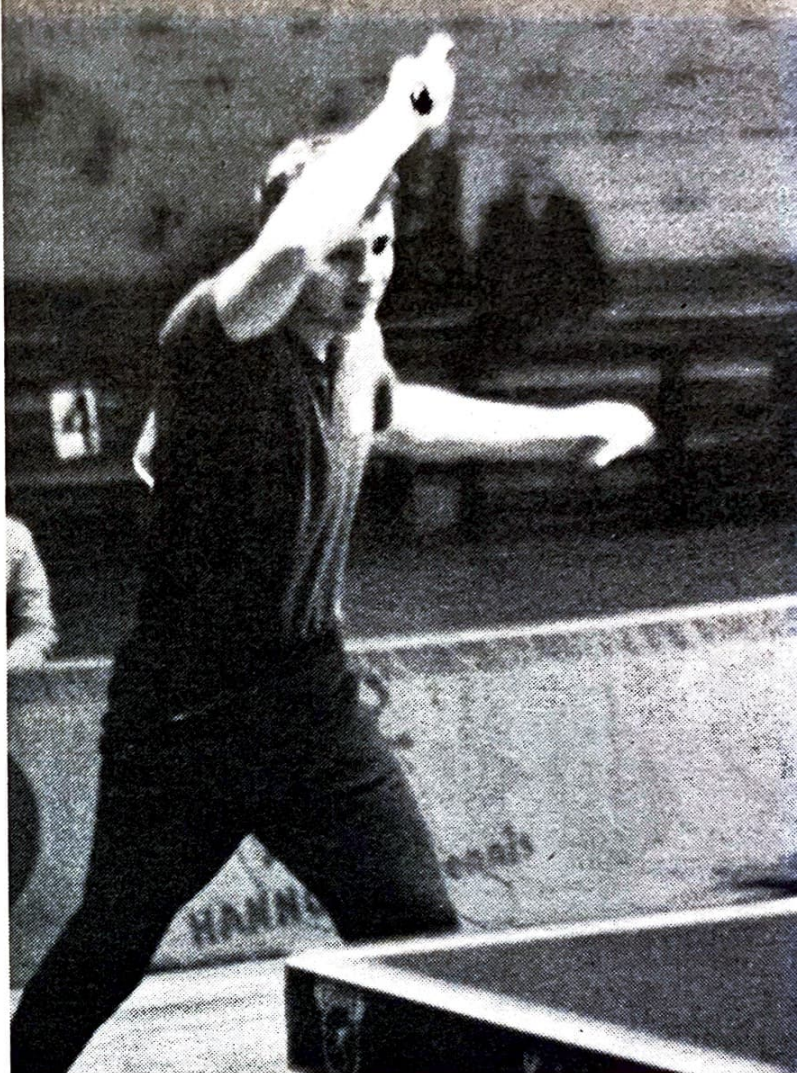
punakulmapullostasta

VICHY·VIP

PENTTI TUOMINEN:

SOC — Karskrona 1967

Yhdennettoista Skandinavian avoimet mestaruuskilpailut suoritettiin tänä vuonna Karlskronassa. Suomea näissä kilpailuissa edustivat Seppo Elsinen, Lasse Långstedt ja Tapsa Penttilä, allekirjoittaneen toimiessa joukkueenjohtajana.

Seppo Elsinen on esittänyt syksyn aikana hyviä otteita varsinkin kansainvälisissä otteluissa.

Joukkuekilpailussa (Corbillion cup-systeemi) poikamme kohtasivat Itä-Saksan, Euroopan huipulle pyrkivän yhdistelmän. Ensimmäisessä ottelussa Lemke sekoitti Långstedtin pelin täydellisesti ovelilla kierre- ja peli-rytmivaihdoksillaan — tulos ylivoimainen 2—0 Lemkelle. Itä-Saksa on jo monen vuoden ajan satsannut nuorta Wolfgang Vateria kansainvälisissä kilpailuissa ja hän onkin tällä hetkellä maansa kolmas. Tapsa ei nykykunnossa pystynyt häntä nujertamaan, vaan menetti mahdollisuutensa epävarman ja malttamattoman

esityksen jälkeen 21—19, 21—13 Väterille. Nelinpelissä Elsinen ja Penttilä onnistuivat viemään nimiinsä toisen erän, kykenemättä kuitenkaan ratkaisevassa uhkaamaan Itä-Saksan voittoa.

Henkilökohtaisessa nelinpelissä arpa oli heittänyt Lassen ja Tapsan suoraan tulevia voittajia, Amelin & Gomozkov, vastaan. Neuvostoliittolaisten selvä 3—0 voitto. Elsisen ruotsalainen nelinpelipari ei valitettavasti tullut lainkaan paikalle.

Kaksinpelissä Långstedt putosi jatkosta Itä-Saksan Riesille. Lassen pe-

li oli tässä ottelussa kovin epätasais-
ta, ensimmäisessä ja kolmannessa
erässä peli luisti esimerkillisesti, kun
taas toisessa, neljännessä ja ratkai-
sevassa vastustaja sai ilmaisia pal-
loja aivan luvattoman paljon. Pent-
tilän Kostin poika pelasi varmaan-
kin heikoimman kansainvälisen otte-
lunsa hävittyään milteinpä puolus-
tuspeliä pelaten Ruotsin kynävarsi-
otemiehelle, Lindstedtille 3—0. Seppo
Elsinen oli näissä kilpailuissa ehdot-
tomasti paras pelaajamme uusittuaan
PM-kilpailuiden voittonsa Tanskan
Claus Pedersenistä ja vietyään vielä
erän tshekkien Vlado Mikolta — hy-
vä Seppo!

Mitä kilpailuihin kokonaisuudes-
saan tulee on todettava ennenkaik-
kea T-slovakian hienot suoritukset,
miesten kaksinpelin loppuottelupari
Kollarowiz ja Miko sekä vakuutta-
vat suoritukset Stanekilta ja var-
sinkin Kunzilta. (Kotona ovat vielä
Stepanek, Smelik, Kudrnac ym.) —
Varmaankin Euroopan vahvin pöy-
tätennismä! Neuvostoliittolaisten
peli oli pienoinen pettymys, heiltä
odotettiin ehkä hieman liikaakin.
Puolustuspelaajia vastaan Amelin &
Co:lla on edelleen vaikeuksia, mutta
hyökkääjiä sensijaan kohdellaan ka-
talasti, lähinnä paukkuvilla rysty-
lyönneillä. Jugoslaavit voittivat
joukkuekilpailun, mutta kaksinpelis-
sä ei menestys kuitenkaan ollut sa-
maa luokkaa. Kovasti veikataan
kaikkien aikojen parhaan pöytäten-
nismä, Unkarin paluuta huipulle,
nyt se ei vielä tapahtunut, mutta
ehkäpä piakkoin saamme kuulla
heistä kummia. Ruotsalaiset tarvit-
sevat kovasti Ogimuran konsteja, jos
mielivät edes jonkinvärisen mitalin
Lyonin EM-kilpailuista kotiinsa tuo-
da.

Jatkoa siv. 21

tani vastaisin tähän: Koska uusi
syöttösääntö astui voimaan tänä
syksynä on sitä myös noudatettava.
Jos tuomareina toimivat eivät vaa-
tisi sen noudattamista Suomen par-
hailta pelaajilta, niin keneltä sitä
silloin voitaisiin vaatia, joskushan
uusia sääntöjä on ruvettava sovelta-
maan.

Hiukan vastaava tilanne sattui
eräässä m-sarjan ottelussa. Myös
tällöin tuomari tuomitsi pari kiistat-
tomasti väärää syöttöä vääräksi.
Tuomiosta kärsinyt osapuoli ei täl-
löin protestoinnut enempää, mutta
sensijaan vastapuoli katsoi olevansa
oikeutettu toimimaan tuomarina ja
löi pari seuraavaa palloa mielen-
osoituksellisesti suoraan kattoon ja
sinetöi samalla oman joukkueensa
häviön.

Nämä kaksi tapausta olkoot meille
varoittavana esimerkkinä siitä, mi-
ten ei pidä suhtautua tuomareihin
eikä tuomioihin. Toivottavasti tällai-
sia tapauksia ei vast'edes näy sen
paremmin M-luokassa kuin C-luo-
kassakaan. Meillä pystytään jo nyt
viemään läpi vaativiakin kansainvä-
listen otteluiden tuomaritehtäviä.
Sen me kaikki näimme täällä mar-
raskuussa pidettyjen Pohjoismaisten
Mestaruuskilpailujen aikana.

Meidän olisi saatava tilanne sa-
manlaiseksi nyt myös kotimaisten
kilpailujen ja sarjojen osalta. Siihen
tarvitsemme »vain» asenteen muu-
toksen sekä tuomareina toimivien
että ennenkaikkea pelaajien keskuu-
dessa.

Rakentavassa, vaan ei repivässä
mielessä

Pt-terveisin

T a m m a r i

Kesäharjoittelusta

Useimmille pt-pelaajillemme merkitsee kesäaika enemmän tai vähemmän toivottua taukoa harjoitteluun. Yhtä hyvin tavallinen harrastelija kuin ranking-listalla esiintyvä pelaajakin on tottunut tähän rytmiin. Vain terävin kärkemme tekee poikkeuksen. Tasomme ei kuitenkaan riittävästi parane vain muutaman huippupelaajan hoitaessa harjoittelunsa kesäaikanakin.

»Kesää» ei tunneta

Kesäharjoittelusta puhuttaessa esitetään tavallisesti esteeksi pelipaikkojen puuttuminen, sillä onhan esim. Stadionin peliluolat varattu vain ns. sisärenkaan käyttöön seurojen vuorojen loppuessa jo keväällä. Kieltämättä huonoilla olosuhteilla on rajoittava vaikutus. Pelipaikkojen puutteesta aiheutuva haitta on kuitenkin osittain näennäinen, sillä kesällä varsinainen peliharjoittelu voidaan jättää vähemmälle ja keskittää harjoitteluun liikenevä tarmo pohjakunnon kohottamiseen.

Hyvä fyysinen kunto on pöytätenniksessäkin kaikista harhakäsityksistä huolimatta kaiken A ja O. Tämä tulee näkyviin sitä selvemmin mitä pitemmällä taidollisesti ollaan. Suomessa saatetaan vielä menestyä pelkällä pelaami-

sella, mutta kansainvälisellä huipulla ei enää tunneta fyysisesti huonokuntoisia miehiä.

Vauhtia ja vikkelyyttä

Analysoitaessa tarvittavaa fyysistä kuntoa on ensinnä todettava, että n. 50 % pöytätenniksestä on jalkatyötä. Hyvä jalkatyö edellyttää nopeaa liikkumista. Toisaalta taas on jaksettava ylläpitää nopeaa liiketilaa.

Sujuva tekniikka hankitaan luonnollisesti pöydän äärellä, mutta nopeutta ja etenkin kestävyyttä on saatava muulla tavalla.

Paras ratkaisu tähän on maastolenkit. Lenkkeily nostaa ensisijaisesti yleiskuntoa, mutta samalla se automaattisesti lisää nopeutta, sillä maastossa juokseminen tekee jalkojen lihakset kimmoisiksi. Kaksi, kolme kertaa viikossa tehty lenkki nostaa jo huomattavasti kuntoa,

vaikka varsinaista peliharjoittelua ei olisi lisättykään. Tässä yhteydessä voidaan vielä todeta, että raikkaassa ulkoilmassa suoritettu liikunta on varmasti positiivisessa korrelaatiossa pelihaluksen kasvamiseen tunkkaisuudessa ja hioitavassa atmosfäärissä suoritettujen peliharjoittelun vastapainona.

Lenkkeilyn luonteesta muutama sana. Useimmille meistä riittää kunnan kohottamiseksi tasaisella, löysällä vauhdilla suoritettava hissuttelu. Mahdollisimman kimmoisa maasto kuten metsäpolku tai nurmikkokenttä on suositeltavin. Yleiskunnan noustua voidaan luonnollisesti lenkkien vauhtia ja pituutta lisätä.

Kestävyys hankkiminen on ensimmäisellä sijalla. Vasta riittävän kuntopohjan omaava voi ryhtyä systemaattisesti nopeuden lisäämiseen intervallin avulla. Tavalliselle lenkkeilijälle riittävät kevyet vedot ja pyrähdykset. Todettakoon vielä, että kerrat ovat hyödyllisemmät kuin kilometrit. Jos esim. juoksee viikossa 20 km, on edullisempaa jakaa 5 km neljälle eri päivälle kuin kymmenen kahdelle kerralle.

Kotivoimistelua

Varsin monet tuntevat antipatiaa kuullessaan puhuttavan kuntojumpasta, aamuvoimistelusta tms. Olkoon tämä tunne peräisin koulujen voimistelutuntien pakollisista ku-

vioista tai mistä hyvänsä, tosiasia on, ettei jumpalle tahdo »löytyä» aikaa. Kesäaikana tämä ei ole välttämättöntäkään, mikäli maastolenkit kuuluvat ohjelmaan. Tarvittavan irroitusjumpun ja taivuttelun voi hyvin suorittaa lenkin yhteydessä. Jos vielä jatkaa lenkkeilyä syksyllä ja aloittaa aikaisin keväällä sekä pyrkii peliharjoittelun yhteydessä pieneen taivutteluun ja pelikäden irroittamiseen, voidaan kuntopiiri hyvällä omallatunnolla unohtaa.

Fyysinen kunto, kestävyys, nopeus ja notkeus saavutetaan parhaiten maastossa. Mikäli maastolenkit eivät kuulu ohjelmaan, kuntojumpalla on tietysti oma merkityksensä. Sisätiloissa voi lisäksi vahvistaa ja nopeuttaa pelikättään nostelemalla pikkupainoja. Kaupasta on saatavissa esim. yhden ja kahden kilon puntteja, joilla voi mukavasti kotoaan parantaa »vasaransa» tehoa. Kilon paino on sopiva jonkin lyöntiliikkeen nopeusharjoitteluun, tämän jälkeen maila tuntuu höyhenen kevyeltä. Parhaiten tämä harjoitusmetodi soveltuu rystylyönnin tehostamiseen ja tähän on lähes jokaisella luvattoman heikko. Edellä esitetystä yhteenvetona todettakoon, että kesäharjoittelun tärkein pointti on hyvän pohjakunnan luominen maastolenkkien avulla. Liikunta raikkaassa ulkoilmassa antaa entistä paremmat fyysiset ja psyykkiset edellytykset taitojen lisäämiseksi pelipöytien äärellä.

Järvenpään Pöytätenniseura

Edellisessä numerossamme kerroimme, että tulemme vastaisuudessa esittelemään lukijoillemme maaseutuseuroja, jotka tekevät omilla paikkakunnillaan työtä pöytätenniksen parissa ja lajin tunnetuksi ja suosituksi urheilulajiksi tekemisessä. Näillä maaseutuseuroilla emme tässä yhteydessä tarkoita yksinomaan puhtaasti maaseudulla toimivia seuroja, vaan niitä, joiden kotipaikka on muualla, kuin Suomen kolmessa pöytätenniskeskuksessa — Helsingissä, Turussa tai Tampereella.

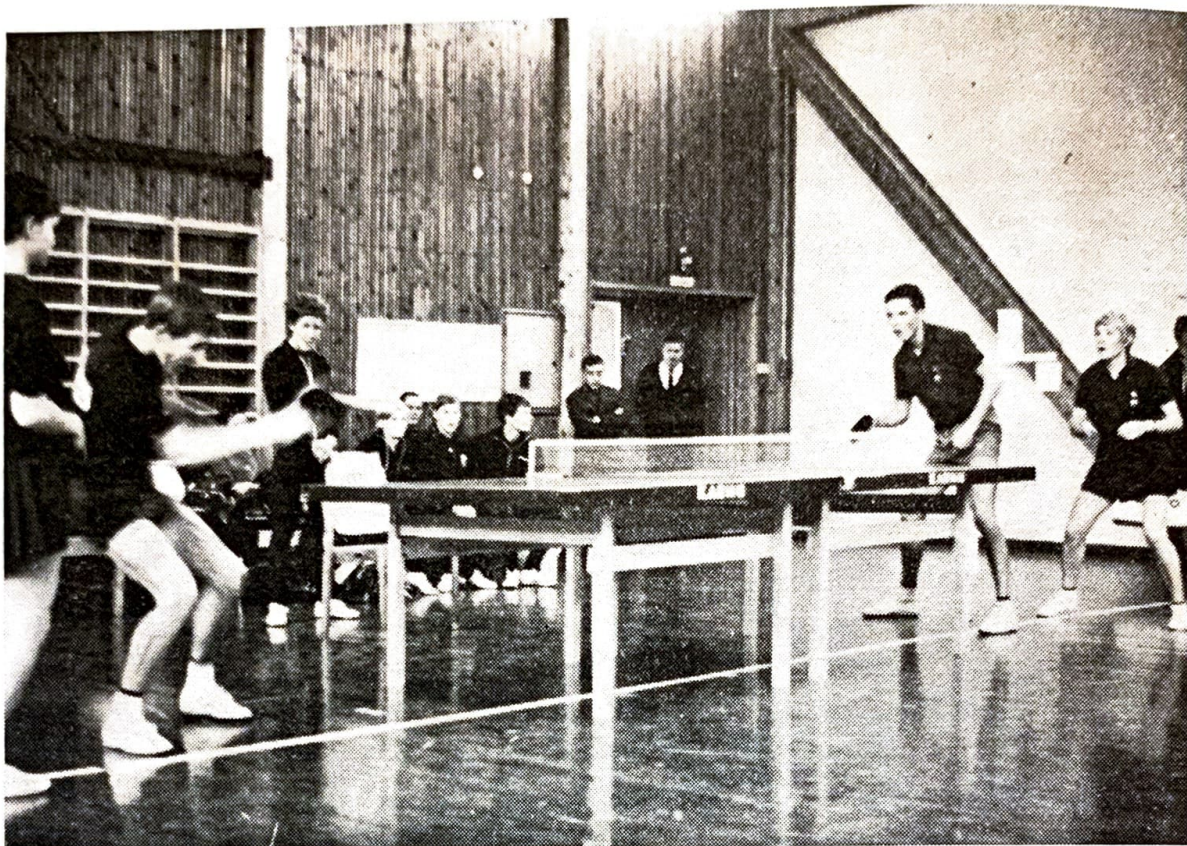
Ensimmäisenä on vuorossa nuori, mutta ei kuitenkaan nuorin pöytätennisseuramme, Järvenpään Pöytätenniseura — lajimme kahden vuoden ikäinen uranuurtaja omalla paikkakunnallaan. Järvenpään Pöytätenniseura on seura, joka alkutaipaleellaan vaikeuksia kohdatessaan ei jäänyt niiden kanssa painimaan, vaan valmistautui antamaan vastaiskun, antoi sen ja onnistui.

Järvenpäässä uskotaan tulevaisuuteen

Ennenkuin lähdetään tarkastelemaan lähemmin Järvenpään Pöytätenniseuran touhuilua on paikallaan muistuttaa mieliin se, mistä seura nykyisin tunnetaan. Huippupelaajia siellä ei ole — paras mies on rekisteröity B-luokkaan —, mutta intoa ja uskallusta seuralla on. Tuoreimpana ja vahvimpana merkkinä näistä piirteistä ovat lokakuun alussa järjestetyt kansalliset kilpailut. Ne nuori seura vei kunnialla läpi.

Osanottajia oli runsaasti ja mikä ilahduttavinta — yleisökin oli saatu liikkeelle. Satakunta maksanutta seurasi kilpailut alusta loppuun.

Kuukautta ennen kansallisiaan JäPö järjesti ensimmäiset Uudenmaan piirin mestaruuskilpailut. Niidenkin järjestelyissä onnistuttiin mallikkaasti. Järvenpään kaupungin ensimmäiset mestaruuskilpailut seura järjesti maaliskuussa ja ne olivat ensimmäinen koetinkivi seuran kilpailukoneistolle. Tähän saakka kilpailujen järjestämisissä on onnis-

Sekanelinpelin loppuottelu. Vas. Penttilä/A. Keva ja oikealla voittajapari Långstedt/L. Järvenpää.

tuttu kiitettävästi ja se on antanut uskoa tulevaisuuteen ja luonut viireässä toiminnassa tarvittavaa innostusta.

Alkusysäys

On vaikea sanoa, mikä todella antoi ensimmäisen kipinän. JäPö:n raiakkaaseen alkuun. Ensimmäinen toimintavuosi oli sellaista hiljaista tuherrusta —sisärengas harjoitteli surkeissa olosuhteissa. »Salina» oli pienen pieni veistoluokka eräältä koululta. Sellainen, että sinne juuri ja juuri mahtui kaksi omatekoista pöytälevyä. Toisena toimintavuotena harjoituksia jatkettiin suunnilleen samankokoisissa tiloissa, nyt vain toisella koululla. Kaupungilta anottiin kunnon tiloja ja kunnon pelipöytää, mutta kun ei saatu, niin ei

saatu. Rahallista tukea urheilulautakunta myönsi seuralle ensimmäisenä vuotena 50 ja toisena 100 markkaa. Ei niillä pitkälle pötkitty. Seuran johtokunta näki tilanteen vain ja ainoastaan surkeana ja ehkä juuri tämä antoi alkusysäyksen.

Härkää sarvista

Tämän vuoden keväällä tarttui seuran johtokunta asioihin suoraan ja kovaa kuin härkää sarvista. Se laati suunnitelman 2-vuotiskertomuksen julkaisemiseksi ja alkoi välittömästi kerätä ilmoituksia painettavaan julkaisuun. Ajatuksena oli, että koska alhaalla ollaan, niin ei korkealta pudota, jos pudotaan laisinkaan. Eikä myöskään pudottu.

Ilmoitusten hankinta vietiin työllä ja vaivalla loppuun, vuosikerto-

mus julkaistiin ja nyt on seuralla neljä virallista pöytää. Kaupunkikin on jo innostunut sen verran, että antoi harjoitustilan, mihin kaikki pöydät sopivat.

Seuran tämänhetkinen taloustilanne ei suinkaan ole mikään salaisuus. Uskallukseksi ja innostukseksi muille kerrottakoon julkaisun ja kansallisten kilpailuiden kokonaisbudjetin pyörineen 3 000 markan tienoilla. Tällainen on siis tilanne nyt, mutta toiminta ei kuitenkaan ole rajoittunut jo kerrottuun.

Keväällä, jolloin harjoitustiloina oli pieni veistoluokka, haettiin vastustajia ja parempia tiloja muualta. Kaikkiaan kuudesti esitettiin otteluhaaste ja joka kerran se otettiin vastaan. Joukkoon mahtui niin seura kuin ystävyysotteluitakin. Tällä kaudella JäPö on näissä otteluissa kotijoukkuevuorossa, joten pingis pyörii kilpailumielessäkin ahkerasti Järvenpäässä. Lisäksi seura on ilmoittautunut ja ottanut osaa Suomisarjaan kokemusta hankkiakseen.

Kaikin puolin seuran tulevaisuus näyttää tällä hetkellä valoisalta. Syyskuun alusta saatuihin uusiin neljän pöydän harjoitustiloihin oltiin alussa tyytyväisiä, mutta jo nyt näyttää siltä, etteivät nämäkään tilat tahdo riittää jäsenten pelihaluja tyydyttämään. Hyvä kuitenkin näinkin.

Edellä kerrottu on lyhyt läpileikkaus Järvenpään Pöytätennisseurasta. Seura toivoo kaikkien pöytätennisseurojen muistavan, että urheilu loppujen lopuksi on suurta leikkiä, mutta että meidän kaikkien on tehtävä työtä saadaksemme olla ja voidaksemme viihtyä kukin oman leikkimme parissa.

Pöytä **TENNIS**

Suomen Pöytätennisliiton
äänenkannattaja

No 4

1967

Ilmestyy neljästi vuodessa

TOIMITUS:

Päätoimittaja

JOUKO SIITONEN

Toimitussihteeri

PEKKA MYLLÖ

Toimituskunta:

KALEVI SALONEN

TUULIKKI PETTERSON

JÖRGEN WAHLSTRÖM

Postiosoite:

Helsinki 25, Olympiastadion

Puhelin: 49 51 46

Postisiirtotili No 6715

Tilausmaksu (vuosikerta) 3.50

SISÄLLYS

Katseiden suunta	3
Kunnakselle hopeaa ja Elsiselle pronssia PM-kisoissa	5
Rankinglista	6
Kilpailujen osanottajille	8
Kilpailujen kuuluttajille	8
SOC-Karlskrona 1967	11
Kesäharjoittelusta	13
Järvenpään Pöytätennisseura ..	15
Lyönti yläkierteellä	18
Suomen Pöytätennispelaajat et- sivät pakoonjuosseita tuoma- reita	20

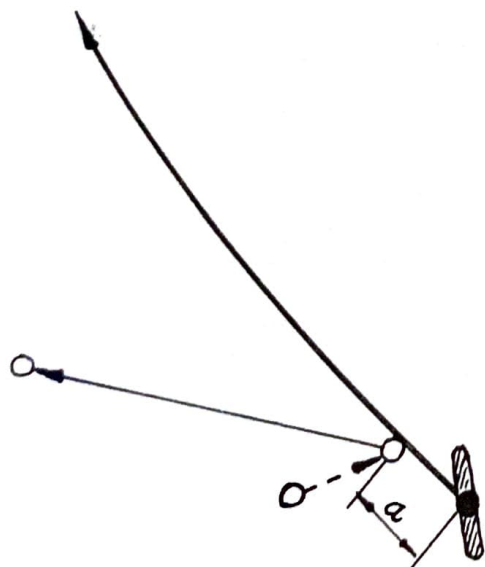
Lyönti yläkierteellä

Koska myöskin maamme pöytä-tennispelaajat ovat yhä enemmän siirtymässä hyökkäysvoittoiseen pelitapaan, haluan tuoda esiin eräitä havaintojani yläkierrellyönnin suorituksesta.

Kuvaan seuraavassa 3 lyöntitapaa lähinnä piirroksien avulla, jotka mielestäni kaikkein parhaiten selvittävät tilannetta.

Tapa 1. *Myöhään aloitettu lyönti* (kuva 1).

Tässä tapauksessa lyönti onnistuu toisinaan hyvin toisinaan huonosti,

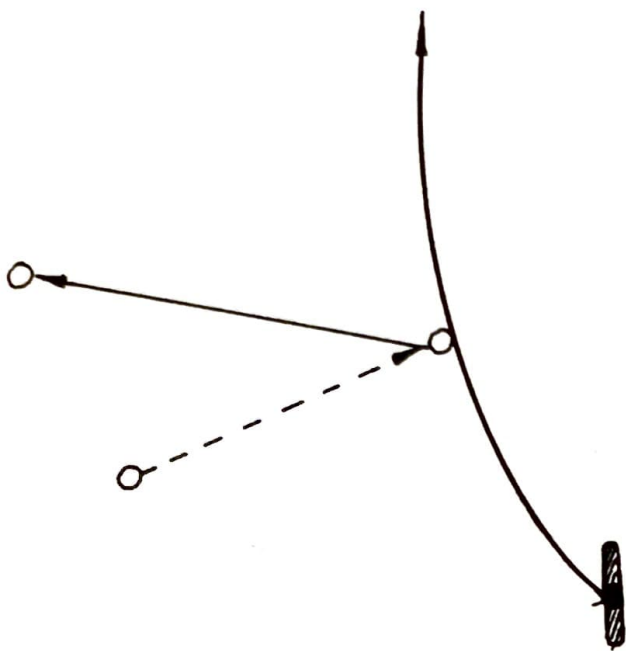

Kuva 1.

vaikka lyönti onkin muussa suhteessa oikein suoritettu. Lyöntipeli on tällöin epävarmaa. Tämä johtuu siitä, että myöhästytään joskus lyönnin aloittamisessa. Ei ehditä saada mailaa kunnolla lyöntiliik-keeseen, kun pallo jo koskettaa sitä. Varsinkin kontrauspelissä jää täl-löin helposti alakynteen. Liikerata a (kuva 1) on liian lyhyt. Lyöntita-pa on hylättävä.

Tapa 2. *Lyönti aloitettu ajoissa, mutta pallon saatto puut-tuu* (kuva 2).

Tämä lyöntitapa on hyvin yleistä Suomessa. Varsinkin palaaajat, jotka harjoittelevat alakierrepelaajia vas-taan, omaksuvat helposti tämän lyöntitavan ja ovat sitten vaikeuk-sissa kontrauspelissä. Lyöntitapa so-veltuu mainiosti lyötäessä spinnejä kovia alakierrepelaajia vastaan, mutta kontrauspelissä ei tällä lyön-nillä menestytä. Koska lyöntiä ei jatketa yläviistoon eteenpäin pallon kosketettua mailaa, ei pallo mene-kään vastustajan pöytäpuoliskolle, vaan nousee tällöin liikaa ja menee helposti yli.

Kuva 2.

Tapa 3. *Lyönti aloitettu ajoissa ja jatkuu (kosketettuaan palloa) yläviistoon eteenpäin* (kuva 3).

Seurasin tarkasti japanilaisten lyöntipeliä heidän pelatessaan Helsingissä ennen MM-kilpailuja. Tottesin tällöin, että heidän yläkierrellyöntinsä tapahtui kuva 3:n osoittamalla tavalla. Myöskin lyötäessä alakierteisestä palautuksesta, suuntautui lyönti yläviistoon palloa vastaan. Verratessani suomalaispelaajien lyöntipeliä japanilaisten lyöntipeliin huomasin, että Långstedtin lyöntien liikeradat kulkivat enemmän »japanilaisittain» kuin Penttilän. Penttilä hyvänä spinnin taitajana ei kuitenkaan osannut tarpeeksi hyvin tapa 3:n mukaista lyöntiä. Lyönti suuntautui liikaa ylös tehden kontrauspelin epävarmaksi.

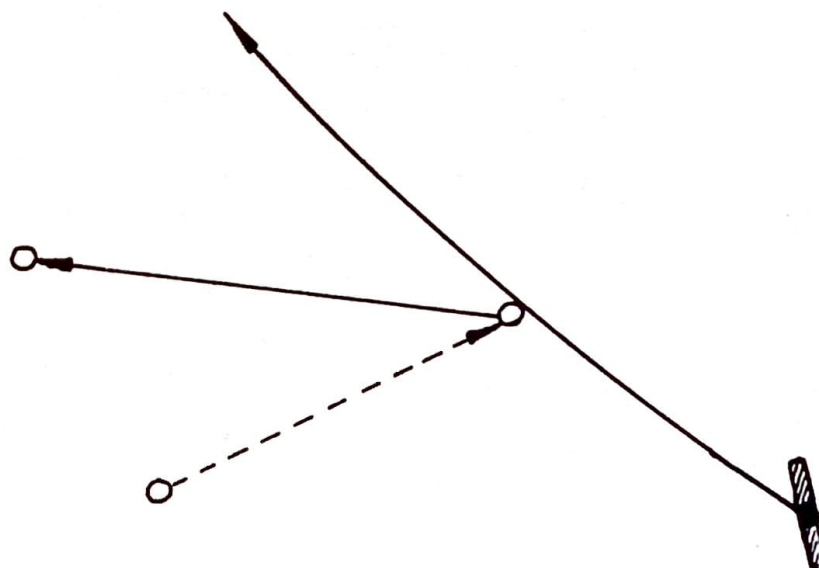
Tapa 3:n lyönnin suorituksessa on tärkeää, että lyönti aloitetaan tarpeeksi ajoissa, suuntautuu palloa vastaan yläviistoon sekä jatkuu, mailan kosketettua palloa, yläviistoon eteenpäin.

Lyötäessä kovasta alakierteestä, joudutaan kuitenkin usein käyttämään lyöntitapaa 2, jottei lyötäisi palloa verkkoon. Spinnin opetteleminen on tällöin paikallaan. Pitäisin kuitenkin tärkeänä, että opeltaisiin lyömään enemmän palloa vastaan (kuva 3). Tällöin pystytään hyvään kontrauspeliin ja voidaan myöskin lyödä mainitulla tavalla tavallisesta alakierteestä. Kun lisäksi opetellaan spinni kovia alakierteitä varten, ei alakierrettä tarvitakaan, vaan voidaan käyttää alakierrellyönnin harjoitteluun kuluva aika yläkierrellyönnin hiomiseen, jolloin yläkierrellyönti tulee varmemmaksi. Lisäksi pitäisin tärkeänä, että lyönnit suoritetaan terävästi, ei räiskimällä, vaan maltillisesti ja nopeasti.

Toivon, että näistä havainnoistani olisi jotakin hyötyä pelaajillemme, varsinkin niille, jotka vasta opettelevat pelaamaan. Alusssa omaksuttua väärää lyöntitapaa on vaikea myöhemmin korjata.

Mikäli kirjoitukseni herättää lukijassa ajatuksia oman lyöntityylinsä tarkastamiseksi ja analysoimiseksi, on tarkoitus saavutettu.

Kuva 3.

Etsintäkuulutus:

Suomen pöytätennispelaajat etsivät pakoonjuosseita tuomareita

Kaikki pallopelit muodostuvat kolmesta tekijästä, nimittäin kahdesta toisiaan vastaan pelaavasta joukkueesta tai yksilöstä sekä tuomarista, joka jakaa oikeutta sääntöjen ja parhaan kykynsä mukaan.

Tuomari on yleensä se, joka päättää mikä on tai oli oikein jossakin yksityistapauksessa. Pelaajien mahdollisuudet vaikuttaa tuomioon ovat yleensä minimaaliset. Ainoa mitä pelaaja voi purnaamisellaan saada aikaan on se, että tuomari joutuu tavalla tai toisella rankaisemaan purnaajaa. Vastaan paneminen ei siis kannata ja tämän ovatkin yleensä eri urheilulajien harrastajat jo huumanneet ja samalla mieltäneet.

Tuomari on luonnollisesti myös ihminen, eikä mikään erehtymätön etukäteen ohjelmoitu robotti. Vääriä ja joskus suorastaan lopputulokseen vaikuttavia tuomioita sattuu kyllä valitettavan usein, mutta ne on tai ainakin olisi hyväksyttävä leikkiin välittömästi kuuluvana pahana.

Meidän kaikkien lempilapsi, pöytätennis, on monessa suhteessa vielä lapsen kengissään, mutta kun on kyse pöytätennistuomareista, niin voidaan todeta, että he eivät ole saa-

neet vielä edes potkuhousuja. Hullunkurisinta on, että henkilöitä, jotka pystyisivät toimimaan tuomareina on kyllä tarpeeksi, mutta heitä ei yksinkertaisesti osata tai jostain syystä haluta käyttää hyväksi.

Kansallisissa kilpailuissa tilanne on tällä hetkellä kaikkein heikoin. Vakiintunut käytäntö, että hävinnyt pelaaja joutuu toimimaan tuomarina ei sinänsä ole täysin tuomittava, mutta asiassa olisi kuitenkin käytettävä järkeä. Nykyään tapahtuu useimmiten siten, että pelaajien lopetettua usein tiukan, kuntoa ja keskittymistä vaatineen ottelun, hävinnyt osapuoli järjestäjien toimesta välittömästi kutsutaan tuomariksi uuteen otteluun. Nähdäkseni ei ole asiallista, että häviöstä enemmän tai vähemmän harmistunut, väsynyt ja hikinen pelaaja joutuu toimimaan välittömästi oikeudenjakajana toisten useinkin paljon merkitsevässä ottelussa, jossa tuomarilta vaaditaan tarkkaa pelin seuraamista sekä kaikkea muuta, mutta ei välinpitämättömyyttä.

Hävinneen pelaajan olisi mielestäni annettava rauhassa tasaantua, käydä suihkussa ja siistiytyä, ehkä-

pä panna suuhunsakin jotakin, ennenkuin hänet kutsutaan tuomari-tehtäväänsä.

Semifinaali- ja finaaliotteluissa pitäisi olla jo etukäteen määrätty tuomarit. Tuomarien määräämisen voisi suorittaa joko liitto tai kilpailun johto.

Kilpailuissa olisi myös numerotaulut määrättävä pakollisiksi. Se helpottaisi tuomareitten työskentelyä ja samalla tekisi kilpailun helpommaksi seurata katsomosta käsin. Tässäkään ei ole kysymys kustannuksista, vaan halusta saada aikaan parannuksia.

Mestaruussarjaotteluissa tuomari-kysymystä ei myöskään vielä ole järjestetty.

Nykyinen käytäntö, että kotijoukkueen pelaajat tai huoltajat toimivat vuorotellen tuomareina on erittäin huono ratkaisu. Kotiinpäin vetoa syntyy aivan liian helposti, puhumattakaan väsyneistä ja välinpitämättömistä tuomareista.

Mestaruussarjaotteluihin olisi pikaisesti saatava puolueettomat ja tuomari-tehtävästään kiinnostuneet tuomarit.

Nähdäkseni liiton olisi määrättävä

tuomarit eri otteluihin jo ennen sarjakauden alkua. Tuomareille pitäisi korvata matkakustannukset ja heille pitäisi maksaa myös pientä päivärahaa.

Parannusta näihin asioihin onkin odotettavissa, sillä myös monet pelaajat ja toimihenkilöt ovat kiinnittäneet huomiota m.m. näihin mainittuihin epäkohtiin.

Pelaajien suhtautumisessa tuomareihin ja tuomioihin olisi myös paljon parantamisen varaa.

Konkreettisena esimerkkinä mainittakoon pari tapausta huippupelaajien suhtautumisesta tuomioihin.

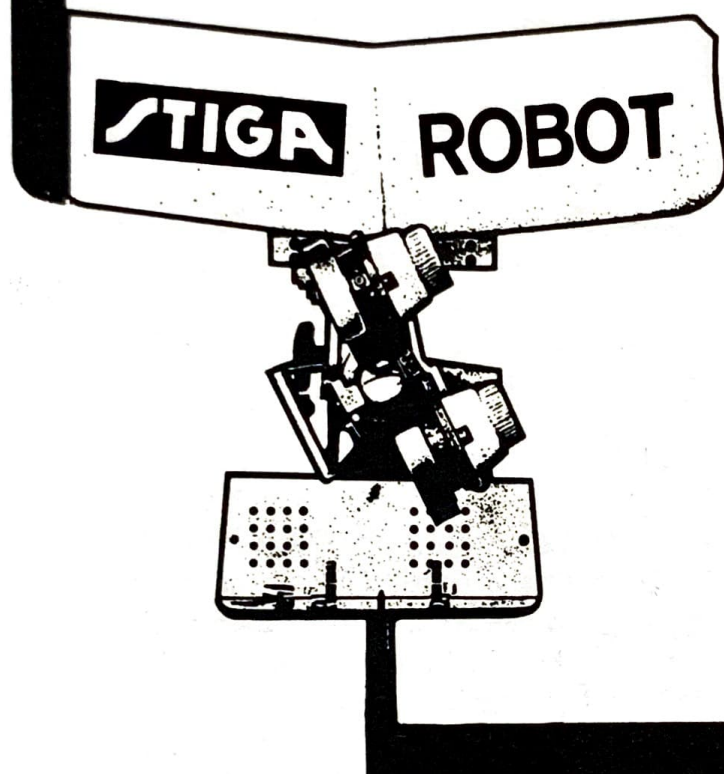
Eräissä syksyn kilpailuissa pääluokan finaaleissa tuomarin tuomittua toisen pelaajan kaksi selvästi väärää syöttöä pois tämä hermostui siitä siinä määrin, että katsoi olevan aiheutta olla yrittämättä enää tosissaan voittaa ottelua. Ottelun jälkeen hän vielä pukuhuoneessa arvosteli tuomiota äänekkäästi. Kun häneltä tiedusteltiin hänen tällaisen käyttäytymisen motiiveja, hän perusteli toimintaansa kysymällä, miksi ei keneltäkään toiselta oteta syöttöjä, vaikka monet esim. C-luokassa syöttävät aivan väärin. Omasta puoles-

Jatkuu siv. 12

**Muista että
LUOKKAMERKIN
on oltava jokaisen hyvin varustautuneen pelaajan hihassa!**

MAAILMAN UUTUUS PÖYTÄTENNIKSESSÄ

STIGA ROBOT — täysauto-
maattinen vastustaja, joka
avaa uusia näkymiä ja mah-
dollisuuksia pöytätenniksen
valmennukselle! STIGA RO-
BOT voidaan asentaa min-
kälaisille kierteille tahansa.
Ylä-, ala- tai sivukierteille ja
jopa »loopingin» voi STIGA
ROBOT antaa. STIGA RO-
BOT voidaan lisäksi asentaa
eri lyöntinopeuksille ja pal-
lojen tulon tiheys voidaan
myös määrätä. Pallo toisensa
perään, kuinka monta ta-
hansa, tulee täsmälleen sa-
maan kohtaan pöytää, samal-
la nopeudella ja samalla
kierteellä. Määrätkää itse
paikka, asentaminen on help-
poa.

STIGA

TRANÅS • 0140/10000

STIGA X KILPAILUPÖYTÄ

Hinnaltaan edullinen Ruotsin Pöytätennisliiton hyväk-
symä kilpailupöytä. Pöytä on valmistettu 22 mm extra
prima koivulamellista kahtena vapaasti seisovana puo-
liskona, joissa on tukevat sisään taitettavat jalat poltto-
lakatusta teräsputkesta. STIGA X kilpailupöydän reu-
nusta kiertää 18 mm muovilista. Sopii kouluihin, urheilu-
halleihin, kerhoihin ym. Paino 60 kg.

EM 1968 PELATAAN

STIGA EXPERT MM KILPAILUPÖYDÄLLÄ

Maailman parhaimpiin kuuluva kilpailupöytä, joka esiin-
tyy lähes kaikissa suuremmissa kilpailutapahtumissa, ku-
ten MM ja EM. Myös ensi EM-kisat — Ranskassa —
pelataan STIGA EXPERT-pöydillä. Valmistettu 25 mm
17 kertaa liimatusta ristikkäisestä koivuvanerista, vahva
ja tukeva runkorakenne sekä sisään taivutettavat jalat.
Kaksiosainen, tummanvihreä levy, reunalinjat sekä nelin-
pelin keskiviiva valkoiset. Ensiluokkainen pintakäsittely
antaa pöydälle erinomaiset kimmoisuusomaisuudet.
Ruotsin Pöytätennisliiton hyväksymä.

BARNA BATS

MADE BY

Exclusively used in

EUROPEAN CHAMPIONSHIPS

BUDAPEST 1958

WORLD CHAMPIONSHIPS

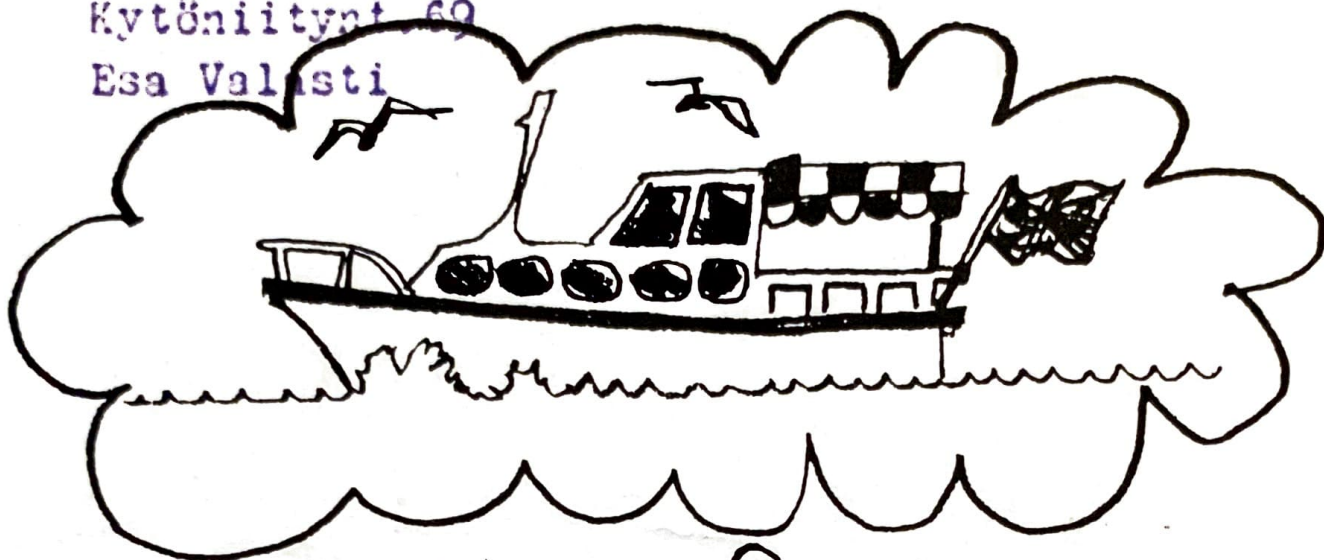
DORTMUND 1959

EUROPEAN CHAMPIONSHIPS

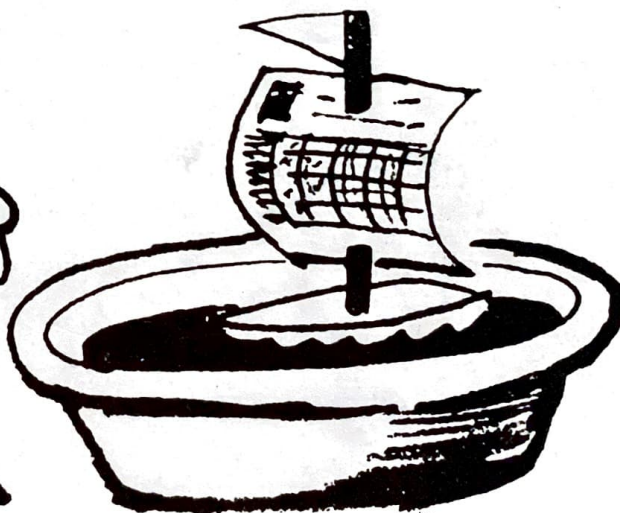
ZAGREB 1960

BARNA

H:KI 67
Kytöniitynt. 69
Esa Valasti

VEIKKAUS

VEIKATEN VOITAT